

Set excursions per La Palma i la Gomera (Illes Canàries)

Dates: del 8 al 18 de gener de 2016

Participants (3): Meli Carrilero, Dídac Díaz, Lluís Díaz

La Palma i la Gomera junt amb El Hierro són les illes occidentals de l'arxipèlag canari i les més afectades pel clima atlàntic, lluny de la influència continental africana com Lanzarote o Fuerteventura. Junt amb el seu origen volcànic, els vents alisis originats per l'anticicló de les Açores, hi defineixen el clima i el paisatge: carregats d'humitat, en trobar el relleu muntanyós, es veuen obligats a guanyar alçada i al refredar-se, es condensen, formant un *mar de núvols* característic que cobreix el cel del vessant nord de les illes la major part de l'any. Aquesta boira persistent és una mena de *pluja horitzontal* que fa créixer una fresca vegetació exuberant i estratificada segons l'alçada (bosc de laurisilva, monteverde); per contra, el vessant sud és més sec i calorós.

Influència del alisi

Santa Cruz de la Palma

A la web www.senderosdelapalma.com diu que hi ha mil km de senders i deu ser veritat, nosaltres hi vam fer quatre excursions i tot estava molt ben senyalitzat, l'illa està declarada Reserva de la Biosfera per la Unesco. El dia 9 vam esmorzar al sol a Santa Cruz, la capital, i quan vam arribar al lloc on volíem caminar, sota el mar de núvols, queia una pluja consistent i empenyadora. De nou amb al cotxe vam anar a veure el centre de visitants del parc nacional de la Caldera de Taburiente, formació volcànica al centre de l'illa.

Interior de la caldera

Platja de Tazacorte

Per aprofitar la resta del dia vam decidir fer una passejada des de La Cumbrecita, pàrquing-mirador a la vora sud de la caldera volcànica, recorrent un parell de miradors més i podent gaudir de la fondalada de colors minerals i recoberta de una espessa pineda de pi canari que la boira intentava tapar. Hores, km i més detalls a: <http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=12002402>

Dia 10. Més d'una hora de carretera revirada costa pujar al Roque de los Muchachos, a 2.426 metres, punt més alt de l'illa on hi ha un aparcament. Aquesta zona aplega uns quants telescopis i és un dels observatoris astrofísics més famosos del món. Per aquí passa el GR131, que segueix el perfil nord de la Caldera de Taburiente. Vam fer anada i tornada fins el Pico de la Cruz, en un itinerari de pujada i baixada constant per terreny pedregós amb vistes espectaculars de la caldera per un costat i de la llunyana costa per l'altre. Més detalls a: <http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=12002416>

Observatoris astrofísics

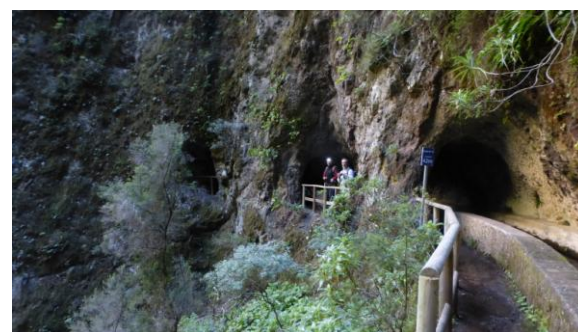

El mar de núvols

El dia 11 vam entrar de ple al vessant nord, a la població de Los Sauces, amb bon temps assegurat. Prop del centre de visitants Los Tilos, un taxi-furgoneta ens va estalviar mil metres de desnivell fins la Casa del Monte, on prenem el PR-LP6 que segueix un canal que porta l'aigua dels Nacientes de Marcos y Cordero. Excavat en el pendent escarpat del barranc, el canal i el sender

Itinerari Marcos y Cordero

Túnel, canal i sender

paral·lel travessen una dotzena de túnels (a l'últim hi plou) aigües amunt, fins els naixements. Després queda la llarga baixada per un terreny boscos de laurisilva, bosc primigeni que a l'era terciària ocupava tot el sud d'Europa. Està format per una vintena d'espècies semblants al llorer, de caràcter perennifoli i

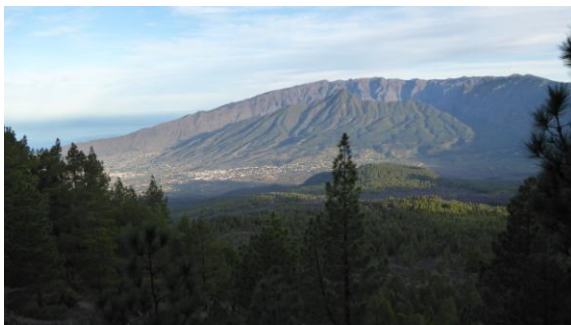
Nacientes de Marcos

Barranc de baixada

fulles lanceolades, especialitzat el atrapar les gotes d'aigua de la boira creada pel mar de núvols. Les falgueres són monumentals. Vam fer més de 6 hores.

L'últim dia a la Palma vam fer la ruta més impressionant, la Ruta dels Volcans. Segueix de nord a sud la carena volcànica que forma el parc natural de Cumbre Vieja, a la meitat sud de l'illa. Sortim de bon matí des del refugi del Pilar, enfilem el GR131 i ràpidament guanyem alçada entre bosc de pins. De

Caldera i Llanos de Aridane

Pel damunt del mar de núvols

seguida les panoràmiques són amples i enlluernadores: enrere guaitem tot el conjunt de la Caldera de Taburiente i el sol ixent il·luminant la zona poblada de los Llanos de Aridane. Diversos encreuaments faciliten la connexió amb senders que puguen des de la costa. Un darrere l'altre, passem pel costat de diversos cràters travessant un terreny aspre i desolat, de coloracions minerals d'un cromatisme punyent. A gairebé dos mil metres d'alçada passem pel punt

Volcán Hoyo Negro

Ruta dels volcans

més elevat de l'itinerari, amb una panoràmica superba d'un dia radiant de sol: les illes de Tenerife, la Gomera i el Hierro són perfectament visibles a l'horitzó, els poblets de la costa semblen miniatures des de tan amunt. Una llarga baixada ens porta al poble de Fuencaliente, on un taxi ens retorna al punt de sortida. Detalls: <http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=12002464>. El dia 13 volem a la Gomera i el 14 veiem el centre de visitants del parc nacional de Garajonay, patrimoni mundial. La Gomera és una illa casi rodona de geografia

San Sebastián i Tenerife

Maqueta de la Gomera

torturada amb barrancs fonsos i insalvables. No és tan alta com la Palma i el parc nacional ocupa el centre geomètric on creix la laurisilva. Cap a migdia

sortim del poble de Vallehermoso remuntant un barranc camí de l'ermita de Santa Clara. Tot pujant veus com la vegetació canvia, i a dalt entrem en un bosc dens i frescal. La vista abasta la costa i l'illa de la Palma es veu al fons, baixem de nou pel barranc dels Guanches i conreus penjats dels vessants. Més detalls a: <http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=12002498>

Vallehermoso

Illa de la Palma al fons

El divendres 15 fem el recorregut 14 pel parc nacional de Garajonay, concretament la zona sud que va ser devastada per un incendi l'any 2012. A diferència del pinar canari, aclimatat al foc, el bosc de laurisilva és un fòssil vivent i no es regenera fàcilment. Des de Laguna Grande pugem al punt més alt de l'illa, el Alto de Garajonay, de 1.487 metres d'alçada, lloc sagrat dels primitius gomers. Detalls: <http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=12002545>

Alto de Garajonay

Laurisilva del Cedro

La millor excursió per la Gomera va ser la darrera: el barranc del Cedro, santuari del bosc de laurisilva més ben conservat de l'arxipèlag. Des del Caserío del Cedro pugem pel fons d'un barranc amb aigua, un bosc atapeït i ombrívol, on la falta de grans animals dóna una forta sensació de silenci. A dalt, una sèrie de miradors permeten admirar els famosos *roques* volcànics.

Senyalització del parc

Mirador del Roque de Agando

Més detalls a: <http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=12002612>. Si voleu més informació sobre senders a la Gomera: <http://www.biosferalagomera.com/>